

зовнішній синтез, який характеризується формуванням політичної свідомості, сприйняттям Світу, інших людей та власного «Я». Характерним є біоадекватне мислення, оскільки на цьому рівні відбувається усвідомлення людиною себе. На теоретичному рівні – це моно науковий та внутрішньо професійний синтез, тобто політик характеризується як герменевт, інтерпретатор, він оперує інформацією, здійснює порівняльний аналіз, контекстуальний, ретроспективний тощо; та як синтезист, який володіє різними знаннями та технікою їх об'єднання у цілісну систему. На організаційно-методичному рівні – це горизонтальний та вертикальний синтез, який є рухом у просторі й часі та вертикальна симетрія. Тобто, політик є професіоналом в своїй діяльності, володіє синтетичним світобаченням, науковим світоглядом, технологією політичного системотворення; та новатором, який реалізує інноваційні підходи до проблем політичного життя. На технологічному рівні – політик виступає як проєктувальник в разі розробки політично важливих рішень у політичній практиці, враховуючи при цьому інваріанти синтезу.

Таким чином, синтетичний стиль мислення проявляється в створенні чогось нового, оригінального, комбінуванні несхожих, часто протилежні ідей, поглядів, здійснення уявних експериментів. Такі люди прагнуть створити більш широку, узагальнену концепцію, що дозволяє об'єднати різні підходи, зняти протиріччя, примирити протилежні позиції. Це теоретизований стиль мислення, такі люди будують висновки на основі теорій, помічають суперечності в чужих міркуваннях і звертають на це увагу оточуючих людей, інколи загострюють протиріччя, але й знаходять принципово нові рішення, інтегрують протилежні погляди, схильні до бачення світу в світлі змін. Люди з таким типом мислення зазвичай володіють професійною компетентністю, здатні вчасно виявити важливі помилки в процесі прийняття рішення. На мою думку, самий такий тип мислення повинен бути у представників політичної еліти.

Горіна Ю.В.

магістр факультету психології, політології та соціології
Національний університет «Одеська юридична академія»

Науковий керівник – к.політ.н., доцент Милосердна І. М.
Національний університет «Одеська юридична академія»

ПУБЛІЧНО-УПРАВЛІНСЬКІ ІННОВАЦІЇ В СИСТЕМІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ: СУЧАСНИЙ СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Одним з провідних векторів реформування діяльності органів місцевого самоврядування в сучасних умовах має стати імплементація новітніх технологій управління і підготовка нового покоління управлінців. Світова практика показує, що найбільш ефективним механізмом покращення якості діяльності органів місцевого самоврядування з огляду на потреби споживачів є залучення в їх діяльність стандартів, підходів і процедур, які сприяють взаємодії системи управління в державному секторі із бізнес-сектором. Одним із яскравих прикладів такої вдалої стандартизації є запровадження в органах місцевого самоврядування системи управління якістю (далі СУЯ) на основі стандарту ISO 9001, яка успішно функціонує в органах державного управління та місцевого самоврядування більшості країн Європейського Союзу (далі ЄС). Застосування й сертифікація цієї системи на практиці покращує результативність діяльності організації та підвищує її конкурентоспроможність на вітчизняному та світових ринках [5, с. 101]. Крім того, застосування СУЯ підвищує раціональне використання наявних ресурсів, та сприяє задоволенню базових потреб споживачів. В основі використання СУЯ лежить дві головних мети: 1) оптимізація підприємства шляхом забезпечення відповідних умов для виробництва; 2) презентувати споживачу, що підприємство може стабільно працювати і випускати якісну продукцію. Покращення умов управління якістю тривалий час належало до привілеїв приватного сектору і, лише починаючи з

1990-х років дане явище, як частина модернізаційної реформи, почало активно реалізуватись в сфері надання адміністративних послуг. Світова та вітчизняна практика свідчить, що підтримка якості процесів та послуг у муніципальному управлінні повинно базуватись на основі поєднання таких чотирьох елементів: залучення стандартів публічних послуг; реалізація СУЯ; впровадження загальної схеми оцінювання (CAF) або інших моделей організаційної досконалості; поширення позитивної практики та бенчмаркінгу. Коли мова йде про застосування даної системи на прикладі інституту політичного представництва, то тут варто відзначити, що СУЯ надається суб'єктами місцевого самоврядування з метою надання якісних послуг населенню, що сприяє: зростанню іміджу муніципальних установ; підвищенню ефективності діяльності та рівня якості послуг, що надаються; забезпеченню гнучкості та здатності більш досконало вирішувати нагальні проблеми місцевої територіальної громади тощо. Для того, щоб СУЯ ефективно працювала в сфері надання муніципальних послуг органи місцевого самоврядування повинні належним чином вести документацію, що стосується реалізації цієї системи, а також постійно її вдосконалювати, дотримуючись вимог міжнародного стандарту ISO 9001:2008. Водночас, органи місцевого самоврядування несуть повну відповідальність за якість послуг, які вони надають, а отже основна мета їх існування направлена на задоволення потреб громади, яка обрала своїх уповноважених представників до депутатського складу певного регіону. Реалізація цієї системи саме органами місцевого самоврядування на практиці сприяє позитивним змінам, бо вже сьогодні їх відчують як працівники, так і споживачі/замовники послуг [4]. Сучасними аналітиками вже визначено певний перелік переваг, які спостерігаються у сфері муніципального управління після впровадження СУЯ: якість послуг для споживачів тепер більш високого рівня; порівняно менший відсоток неефективних витрат бюджетних коштів; прозорість діяльності; покращується керованість організації та зменшується кількість помилок у її роботі; відсутність внутрішніх конфліктів та підтримка позитивного іміджу установи; створюється фундамент для збереження та

передачі організаційних знань. Досвід чималої кількості організацій показує, що нині існує тенденція включення різноманітних елементів управління завдяки показнику якості, використовуючи такий перелік методів і технік, що відповідає вимогам, які рекомендовані для користувачів стандартів ISO серії 9000, який міститься у міжнародному стандарті ISO 10014 “Системи управління якістю. Настанови щодо реалізації фінансових та економічних вигід”, який був запроваджений у 2006 році. Будь-яка організація, яка прагне досконалості, обирає свій унікальний набір методів і технік, які мають бути адаптовані до її власної організаційної культури [2, с. 128-129]. Головна ціль «нового публічного управління» (New Public Management), як реформи останніх 20 років – дослідити громадянина, як споживача публічних послуг та направити процеси організації на задоволення його очікувань. Процес дослідження реформ у сфері надання публічних послуг сьогодні дає нам змогу говорити про те, що громадянина-клієнта тепер розглядають, як основного платника податків, замовника чи користувача публічних послуг. Внаслідок чого активно починає відбуватись розвиток відкритого громадського сектору із залученням ефективних та вдосконалених інновацій, які в свою чергу орієнтовані безпосередньо на споживача. Вагому роль тут відіграють саме організації публічного управління, адже саме їхня діяльність направлена на інтеграцію потенційних та наявних клієнтів-громадян до системи управління. Причому найбільша користь для представників зацікавлених сторін проявляється в спільному виробленні, реалізації та оцінюванні наслідків політичних рішень місцевого значення [3, с. 172–173].

Протягом останніх років великої популярності набуло електронне урядування, як порівняно новий інноваційний процес направлений на підвищення якості діяльності органів публічної влади. Електронне урядування – це спосіб організації державної влади за допомогою систем локальних інформаційних мереж та сегментів глобальної інформаційної мережі, що забезпечує функціонування органів влади в режимі реального часу та робить максимально простим та доступним щоденне спілкування з ними громадян,

юридичних осіб неурядових організацій. Основні переваги цього процесу – це скорочення термінів надання послуг та максимізація прозорості відповідної діяльності організації, а також залучення громадян до оцінювання якості послуг за допомогою мережі Інтернет. Подібна практика показала абсолютно нові можливості та перспективи створення проектів організаційних структур і процедур, зокрема щодо діалогу із зовнішніми зацікавленими сторонами. В сучасній науці існують принаймні чотири фактори впливу на зміни, що відбуваються в сфері взаємодії органів публічної влади та громадськості: 1) інформаційна революція (стрімке поширення інформаційно-комунікаційних технологій), 2) соціальна революція в спілкуванні (динамічний розвиток мережеских спільнот), 3) економічна революція (знання – основа конкурентоспроможності), 4) демографічна революція [1, с. 19]. Саме тому сьогодні активно обговорюється запровадження інноваційного підходу «Уряд 2.0», як нового механізму створення суспільних благ для громадськості та переходу на новий рівень взаємодії влади, громадян та інших зацікавлених сторін в сфері публічного управління та адміністрування. Окрім зазначених переваг, варто також відзначити недоліки системи електронного урядування до яких ми відносимо: необхідність висококласного професійного кіберзахисту, що потребує додаткових грошових видатків; можливість технічного контролю за персональним та громадським життям громадян засобами ІКТ, що потребує захисту приватного життя та персональних даних у повсякденному житті; можливість використання інформаційно-комунікаційних технологій з метою впливу на свідомість особистості для змінення або затвердження політичних установок індивідуума; маніпулювання особистістю, використання різних засобів і технологій інформаційно-психологічного впливу на свідомість людей в якості інформаційної зброї. Дещо іншу направленість в рамках застосування інновацій в системі місцевого самоврядування має краудсорсинг. Краудсорсинг (англ. crowdsourcing, crowd – «натовп» і sourcing – «використання ресурсів») – це процес мобілізації ресурсів значної кількості людей шляхом використання новітніх інформаційних технологій для розв’язання певних завдань.

Краудсорсинг також можна розглядати, як засіб спрямований на отримання необхідних послуг, ідей або контенту за допомогою впливу на велику кількість людей, особливо в мережі Інтернет. Розуміння слова «натовп» в даному контексті відрізняється від загальноприйнятого, головна увага тут акцентується на тому, що це може бути будь-яка група, що складається з незнайомих один з одним учасників, які між собою взаємодіють. Так, виник краудсорсинг, як явище, що розкриває бажання клієнтів безкоштовно або за невелику ціну продавати свої ідеї організаціям задля того, щоб побачити їх реалізованими на практиці. В наукових публікаціях використовується й інший термін – «citizensourcing» (англ. citizensourcing, citizen – «громадянин» і sourcing – «використання ресурсів»), який розуміють як поєднання знань і досвіду клієнтів, споживачів та зовнішніх учасників у сфері запровадження громадських інновацій [1, с. 20]. Беручи участь у citizensourcing громадяни напряду мають можливість зробити власний внесок у вирішення питань місцевого розвитку, самостійно зробити те, що завжди було виключною компетенцією державних службовців та посадових осіб місцевого самоврядування.

Таким чином, удосконалення та підвищення ефективності роботи органів місцевого самоврядування в значній мірі залежить від використання сучасних інформаційних технологій, які забезпечують інформування громадськості про їх діяльність. Зазначені тенденції актуалізують подальші наукові дослідження у сфері застосування публічно-управлінських технологій у системі місцевого самоврядування.

Список використаних джерел:

1. Ковальова В. Реформа місцевого самоврядування: замість держадміністрацій створять виконкоми обласних і районних рад / В. Ковальова // Урядовий кур’єр. – 2015. – № 4. – С. 18-23
2. Сторонянська І. Регіони України: пошук моделі конвергентного розвитку / І. Сторонянська. – Львів: Арал, 2008. – 144 с.